

תענית (כג.)

אמר רבי יוחנן: כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על מקרא זה שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים. אמר: מי איכא דניימ שבעין שנין בחלמא? יומא חד הוה אזל באורחא, חזייה לההוא גברא דהוה נטע חרובא, אמר ליה: האי, עד כמה שנין טעין? - אמר ליה: עד שבעין שנין. - אמר ליה: פשיטא לך דחיית שבעין שנין? - אמר ליה: האי [גברא] עלמא בחרובא אשכחתי, כי היכי דשתלי לי אבהתי - שתלי נמי לבראי. יתיב, קא כריך ריפתא, אתא ליה שינתא, נים. אהדרא ליה משוניתא, איכסי מעינא, ונים שבעין שנין. כי קם חזייה לההוא גברא דהוה קא מלקט מינייהו. אמר ליה: את הוא דשתלתי? - אמר ליה: בר בריה אנא. אמר ליה: שמע מינה דניימי שבעין שנין. חזא לחמריה דאתיילידא ליה רמכי רמכי. אזל לביתיה, אמר להו: בריה דחוני המעגל מי קיים? - אמרו ליה: בריה ליתא, בר בריה איתא. אמר להו: אנא חוני המעגל. לא הימנוהו. אזל לבית המדרש, שמעינהו לרבנן דקאמרי: נהירן שמעתתין כבשני חוני המעגל, דכי הוי עייל לבית מדרשא, כל קושיא דהוה להו לרבנן הוה מפרק להו. אמר להו: אנא ניהו, ולא הימנוהו, ולא עבדי ליה יקרא כדמבעי ליה, חלש דעתיה, בעי רחמי ומית. אמר רבא, היינו דאמרי אינשי: או חברותא או מיתותא.

ויקרא רבה (מרגליות) פרשה כה

[ג] ר' יהודה בר' סימון פתח אחרי ה' אלקיכם תלכו. אמ' ר' יהודה בר סימון וכי איפשר לאדם לבשר ודם להלוך אחרי הקב"ה, אותו שכת' בו בים דרכך ושביילך במים רבים (תהלים עז, כ), ואת אמ' אחרי ה' אלקיכם תלכו, אלא ובו תדבקון, וכי איפשר לבשר ודם לעלות בשמים ולהדבק באש, אותו שכת' בו כי ה' אלקיך אש אכלה, כורסייה שביבין דינור, נהר דינור, ואת אמ' ובו תדבקון, אלא מתחילת ברייתו שלעולם לא נתעסק אלא במטע תחילה, הה"ד ויטע ה' אלקים גן בעדן (בראשית ב, ח), אף אתם כשאתם נכנסין לארץ ישראל לא תתעסקון אלא במטע תחילה, כי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל.

סנהדרין (לו.)

רבי זירא אמר: מהכא וירח את ריח בגדיו, אל תיקרי בגדיו אלא בוגדיו. הנהו בריוני דהוה בשיבבותיה דרבי זירא, דהוה מקרב להו כי היכי דניהדרו להו בתיובתא. והוון קפדי רבנן. כי נח נפשיה דרבי זירא אמרי: עד האינדא הוה חריכא קטין שקיה דהוה בעי עלן רחמי, השתא מאן בעי עלן רחמי? הרהרו בלבייהו, ועבדו תשובה.

ליקוטי מהרי"ח

... ועיין בספר בני יששכר שמקובל מרבתינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר ומהדר... והמנהג שהאתרוג אשר יצאנו בו ידי מצוה בסוכות מטגנין אותו אחר סוכות ואוכלין אותו בט"ו בשבט... ועיין בספר צמח צדיק מהרב הקדוש מוויזניצא בשם חותנו הקדוש מריזין זצללה"ה שהיו צדיקים שלובשי' בגדי יו"ט בט"ו בשבט כי הוא ר"ה לאילנות ואדם עץ השדה, ע"ש.

תוספות ראש השנה (יד:)

... ושמא אתרוג חלוק משאר פירות לפי שדרכו לעמוד באילן שנים ושלוש שנים וכל זמן שמתקיים באילן גדל בכל שנה ושנה ...

סוכה (לא:)

ואלא לרבי יהודה הא כתיב הדר - ההוא הדר באילנו משנה לשנה.

סוכה (לה.)

תנו רבנן: פרי עץ הדר - עץ שטעם עצו ופריו שוה, הוי אומר זה אתרוג:

ירושלמי ראש השנה (פ"א ה"ב)

רבי זעורה רבי אילא רבי לעזר בשם רבי הושעיה חד אמר כבר יצאו רוב גשמי שנה כולה וכבר רובה של תקופה מבחוץ. וחורנה אמר עד כאן הן חיינ ממי השנה שעברה מיכן והילך הן חיינ ממי השנה הבאה:

מגילה (ו:)

רבי אליעזר ברבי יוסי סבר: בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לשבט - אף כאן אדר הסמוך לשבט, ורבן שמעון בן גמליאל סבר: בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לניסן - אף כאן אדר הסמוך לניסן. בשלמא רבי אליעזר ברבי יוסי - מסתבר טעמא, דאין מעבירין על המצות, אלא רבן שמעון בן גמליאל מאי טעמא? - אמר רבי טבי: טעמא דרבי שמעון בן גמליאל מסמך גאולה לגאולה עדיף.

שמות רבה (שנאן) פרשה א

ותתצב אחתו מרחק [לדעה מה יעשה לו] למה עמדה מרים מרחוק? אמר רב עמרם בשם רב: לפי שהיתה מרים מתנבאת ואומרת - עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל. וכיון שנולד נתמלא כל הבית אורה. עמד אביה ונשקה על ראשה. אמר לה: בתי, נתקיימה נבואתך. והיינו דכתיב: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן [את התף בידה] (שמות/ט"ו), וכי אחות אהרן ולא אחות משה? אלא שאמרה כשהוא אהרן ועדיין לא נולד משה. וכיון שהטילוהו ליאור עמדה אמה וטפחה על ראשה ואמרה לה: היכן היא נבואתך? היינו דכתיב: ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו - לדעת מה יהא בסוף נבואתה.

שמות פרק יד

(יג) ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: (יד) ה' ילחם לכם ואתם תחרישון:

מגילה (טו.)

ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם, שנאמר: ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:

ט"ו בשבט	ט"ו באב
אדר/ פורים	אלול
ניסן:	תשרי:
א- החודש הזה לכם ראש חדשים	א- ראש השנה
י'- משכו וקחו	י'- יום כיפור
ט"ו- חג ז' ימים זכר ליציאת מצרים	ט"ו- חג ז' ימים זכר ליציאת מצרים
← עצרת	← עצרת

מלכים א פרק יב

(כו) ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד:
(כז) אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ה' בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה:
(כח) ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
(כט) וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בदन:
(ל) ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן:
(לא) ויעש את בית כמות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי:
(לב) ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה:
(לג) ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא <מלבד> מלכו ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר: פ

ויקרא פרק כג

(לג) וידבר ה' אל משה לאמר:
(לד) דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים לה':
(מא) וחגתם אתו חג לה' שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתכם בחדש השביעי תחגו אתו: